MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 3
ROK XVII

WARSZAWA
20 MAJA 1935

DZIENNIK URZĘDOWY

DO WSZYSTKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

DZIŚ WIECZÓR PO CIĘŻKIEJ CHOROBIE ZMARŁ MARSZAŁEK PIŁSUDSKI.

PAN PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ WYDAŁ ORĘDZIE DO NARODU, KTÓRE BĘDZIE PANOM ZAKOMUNIKOWANE.

NA CZOŁO DZIEŁA MARSZAŁKA WYBIJA SIĘ OKREŚLENIE NASZEGO MIEJSCA W ŻYCIU MIĘDZYNARODOWEM, MIEJSCA GODNEGO NASZEGO NARODU.

JESTEM PRZEKONANY, ŻE WSZYSCY, KTÓRZY MAJĄ ZASZCZYT W ZEWNĘTRZNEJ REPREZENTACJI NASZEGO PAŃSTWA PRACOWAĆ, BĘDĄ UWAŻALI ZA SWÓJ OBOWIĄZEK NIC Z WIELKOŚCI TEGO DZIEŁA NIE URONIĆ.

MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH
(—) JÓZEF BECK

Warszawa, dn. 12. V. 1935 r.

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I—ZARZĄDZENIA.

CZĘŚĆ II—KOMUNIKATY.

CZĘŚĆ I.

31.

B. Pers. 436/2.

TYMCZASOWA ORGANIZACJA DEPARTAMENTU POLITYCZNO-EKONOMICZNEGO M. S. Z.

Do czasu wydania nowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych zarządzam:

1. Wydziela się z Referatu Centralno-Europejskiego (P. II. C.) Wydziału Zachodniego sprawy polityczne i ekonomiczne, dotyczące Danji oraz włącza się je do zakresu działania Referatu Bałtyckiego (P. III. B.) Wydziału Wschodniego.

32.

E. III. 686/F/13/1.

OPŁATY WIZOWE OD OBYWATELI FRANCUSKICH.

Powołując się na Instrukcję do taryfy opłat konsularnych do § 12, punkt f (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 10 z 1934 r. poz. 90), zarządzam zniesienie opłaty odwetowej od obywateli francuskich w wysokości zł 40.— za wizę pobytową jednorazową i polecam pobierać za wizy od obywateli francuskich opłaty takie same, jak od innych cudzoziemców, t. j. według stawek ustalonych w poz. 4 taryfy opłat konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 42 z 1934 r. poz. 376).

33.

E. III. 733/2/2.

OPŁATY WIZOWE OD PASAŻERÓW PODRÓŻUJĄCYCH LINJĄ PALESTYŃSKĄ P. T. T. O.

W Instrukcji do taryfy opłat konsularnych ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym M. S. Z. Nr. 10 z dnia 16 grudnia 1934 r., poz. 90, uchylam postanowienie zawarte w punkcie c działu B, dotyczące udzielania 50% zniżki w opłatach za wizy przejazdowe od obywateli obcych, udających się w podróż linją palestyńską statkami Polskiego Transatlantyckiego Towarzystwa Okrętowego w Gdyni, kursującemi na trasie Konstanca — Haifa.

Od powyższej kategorji obywateli obcych należy pobierać normalną opłatę, ustaloną w taryfie opłat konsularnych (Dz. U. R. P. Nr. 42 z 1934 r. poz. 376).

34.

E. III. 701/2.

NIEKTÓRE CZYNNOŚCI NOTARJALNE I PRZEKŁADY.

1. Urząd konsularny R. P. może, o ile umowa z państwem, w którem ma siedzibę, nie stanowi inaczej, wykonywać następujące czynności:

a) stwierdzać zgodność odpisów z oryginałami dokumentów,
b) poświadczać podpisy i znaki ręczne,
c) sporządzać przekłady i stwierdzać zgodność przekładów z oryginałami lub odpisami.

Stwierdzanie zgodności odpisów.

2 (1). Do stwierdzania zgodności odpisów z okazanemi oryginałami dokumentów wymagane jest upoważnienie imienne Ministra Spraw Zagranicznych, udzielone w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

(2). Przez odpis dokumentu należy rozumieć zarówno odpis całego dokumentu, jak i odpis jego części czyli wyciąg z dokumentu. Uprawnienie zatem do stwierdzania zgodności odpisów z oryginałami dokumentów odnosi się także do stwierdzania zgodności wyciągu z oryginałem.

(3). Jeżeli okazany dokument zawiera cechy szczególne (dopiski, poprawki i t. d.) należy to stwierdzić w poświadczeniu.

(4). Do poświadczenia zgodności odpisu używa się pieczęci wzoru Nr. 1 (załącznik).

Poświadczenie podpisów i znaków ręcznych.

3 (1). Do poświadczania podpisów i znaków ręcznych wymagane jest upoważnienie imienne Ministra Spraw Zagranicznych, udzielone w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

(2). Czynność ta polega na poświadczeniu, że podpis lub znak ręczny osoby niepiśmiennej lub niemogącej pisać położony został na okumencie w obecności upoważnionego do poświadczenia urzędnika lub też uznany został przez osobę podpisaną na dokumencie za jej własny. (Czynności tej nie należy mieszać z legalizacją dokumentów publicznych).

(3). Poświadczenie podpisu może nastąpić tylko wówczas, jeżeli treść dokumentu nie sprzeciwia się prawu, porządkowi publicznemu lub dobrym obyczajom.

(4). Poświadczenie podpisu lub znaku ręcznego na dokumencie z zakresu prawa prywatnego nie jest równoznaczne ze sporządzeniem dokumentu w formie notarjalnej (uroczystej, autentycznej, urzędowej). Obowiązujące ustawodawstwa cywilne wymagają niejednokrotnie do ważności aktu formy notarjalnej w wypadkach np. nabycia nieruchomości, plenipotencji do nabycia nieruchomości i wszelkich czynności hipotecznych, darowizny, umów małżeńskich i t. d. Dlatego w wypadkach, gdy strona zwraca się do urzędu konsularnego R. P. o poświadczenie podpisu na aktach, dla których prawo polskie przewiduje, pod rygorem nieważności, formę aktu notarjalnego, należy jej zwrócić uwagę na różnicę między zwykłem uwierzytelnieniem podpisu a notarjalną formą aktu i objaśnić, że prawo, według którego formalna ważność aktu ma być

oceniona, wymaga dla niego formy aktu notarjalnego, że urząd konsularny nie jest uprawniony do spisywania aktów notarjalnych, wreszcie, że strona ma możność spisania aktu u notarjusza miejscowego lub przed władzą sądową.

(5). Zasadniczo urząd konsularny poświadcza podpisy obywateli polskich, jedynie w drodze wyjątku może zaświadczyć podpis obywatela obcego, o ile posiada pewność, że dany dokument ma wywrzeć skutki prawne na terenie Państwa Polskiego i o ile władze miejscowe temu się nie sprzeciwiają.

(6). Do poświadczenia podpisów używa się pieczęci wzoru Nr.2 (załącznik).

Sporządzanie przekładów i stwierdzanie zgodności przekładów.

4 Urząd Konsularny uprawniony jest do sporządzania przekładów z języka obcego na polski i odwrotnie. Sporządzenia ich może odmówić, odsyłając stronę do tłumacza przysięgłego, o ile zachodzą uzasadnione ku temu przyczyny.

5 (1). Do stwierdzania zgodności przekładu z języka obcego na język polski i odwrotnie uprawniony jest w urzędzie konsularnym osobiście ten urzędnik, który otrzymał imienne upoważnienie Ministra Spraw Zagranicznych, udzielone w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości. Jeżeli w urzędzie konsusularnym żaden z urzędników odpowiedniego powyższego upoważnienia nie posiada, a zachodzi konieczność stwierdzenia zgodności przekładu, należy skierować zainteresowanego do tłumacza przysięgłego.

(2). Na przekładach winno być zamieszczone zaświadczenie, czy tłumaczenie dokonane zostało z oryginału, czy też z przekładu lub z odpisu, a w ostatnim wypadku, czy odpis jest uwierzytelniony i w jaki sposób. To samo odnosi się do przekładów z przekładu, przyczem należy dodać, w jakim języku był ten przekład sporządzony.

(3). Do poświadczania zgodności przekładu używa się pieczęci wzoru Nr. 3 (załącznik).

Wzór Nr. 1.

Nr. ....
Stwierdzam zgodność powyższego odpisu z oryginałem.
..................................dn. ....193..........roku

Wzór Nr. 2.

Nr. ....
Stwierdzam własnoręczność podpisu, znaku ręcznego ....
zamieszkałego w ....
osobiście mi znanego ....
legitymującego się
..................................dn. ....193..........roku

Wzór Nr. 3.

Nr. ....
Stwierdzam zgodność przekładu na język ....
..................................z oryginałem — odpisem — przekładem sporządzonym w języku ....
uwierzytelnionym
....
..................................dn. ....193..........roku

35.

A. II. B. 546/12.

ZASIŁEK INSTALACYJNY.

1. Zasiłek instalacyjny przyznawany jest urzędnikom, mianowanym na stanowiska etatowe zagranicą oraz odwołanym z tych stanowisk do Centrali.

2. Zasiłek instalacyjny nie podlega wyliczeniu ani też zwrotowi.

3. Urzędnicy, mianowani na stanowiska etatowe zagranicą, otrzymują zasiłek instalacyjny w wysokości jednomiesięcznego uposażenia przewidzianego dla danego stanowiska zagranicą bez uwzględnienia dodatku reprezentacyjnego.

4. Zasiłek instalacyjny, przewidziany w p. 3 obniża się o 50% w następujących wypadkach:

a) przy przeniesieniach z jednego urzędu zagranicznego do drugiego,

b) jeżeli między odwołaniem z urzędu zagranicznego do Centrali a mianowaniem na stanowisko zagranicą upłynął okres czasu krótszy, niż 6 miesięcy,

c) przy przeniesieniach siedziby urzędu zagranicznego z jednej miejscowości do drugiej.

5. (1). Urzędnicy etatowi, odwołani z zagranicy do Centrali otrzymują zasiłek instalacyjny w wysokości dwumiesięcznego uposażenia wewnętrznego wraz z dodatkiem stołecznym i ewentualnym zasiłkiem wyrównawczym, lecz bez dodatku funkcyjnego.

(2). Zasiłku tego nie otrzymują urzędnicy, którzy korzystali zagranicą z bezpłatnego mieszkania bądź też pobierali ryczałt na mieszkanie.

6. Urzędnicy żonaci, pozostający we wspólnocie małżeńskiej, otrzymują dodatek do zasiłku instalacyjnego w wysokości 50% norm ustalonych w pp. 3, 4 i ust. 1 p. 5, o ile małżeństwo zawarte było przed dniem wyznaczonym na objęcie nowego stanowiska.

7. (1). Urzędnicy, którzy na skutek nominacji na stanowiska etatowe zagranicą otrzymali zasiłek instalacyjny, otrzymują — w razie zamianowania ich na inne stanowisko etatowe zagranicą — ponownie ten zasiłek w pełnej wysokości, przewidzianej w pp. 3, 4 i 6, o ile pomiędzy nową nominacją a poprzednią upłynęło 16 pełnych trzymiesięcznych okresów w stosunku do urzędników, którzy pełnili służbę w krajach europejskich, oraz 12 pełnych trzymiesięcznych okresów w stosunku do urzędników, którzy pełnili służbę w krajach pozaeuropejskich.

(2). Urzędnicy, mianowani na stanowiska zagranicą przed upływem czasu przewidzianego w ust. 1 niniejszego punktu, otrzymują część zasiłku instalacyjnego, odpowiadającą takiej ilości pełnych trzymiesięcznych okresów, jaka upłynęła od dnia wyznaczonego na objęcie stanowiska zagranicą w ostatniej nominacji, uprawniającej do otrzymania zasiłku instalacyjnego.

8. Postanowienia zawarte w p. 7 nie dotyczą zasiłków instalacyjnych, wypłacanych przy odwołaniu do Centrali; zasiłki te wypłacane są każdorazowo w pełnej wysokości, przewidzianej w p. 5 (1) i w p. 6.

9. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 roku. Równocześnie przestaje obowiązywać zarządzenie o zasiłku instalacyjnym z dnia 1 lutego 1932 r. Nr. A. II. 15607/4 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 poz. 13).

Minister

(—) J. Beck.

Warszawa, 20 maja 1935 r.

CZEŚĆ II.

36.

E. III. 65/2/1.

ZWALNIANIE OD CŁA WYWOZOWEGO PRZESYŁEK ŻYWNOŚCIOWYCH DLA URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH R. P.

Zgodnie z pismem Ministerstwa Skarbu z dn. 8.I. 1935 r. Nr. D. IV. 42035/1/34, przesyłki z produktami żywnościowemi, podlegające cłu wywozowemu, wysyłane zagranicę przez polskie przedsiębiorstwa handlowe, pod adresem polskich placówek dyplomatycznych w ilościach przekraczających normy przewidziane w punkcie 4 uwag do grupy III załącznika do Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 96 poz. 873 z 1934 r.) będą zwalniane przez urzędy celne od opłat celnych wywozowych, na podstawie § 6 powołanego wyżej rozporządzenia, jako przesyłki przeznaczone nie na handel, a w celu zaspokojenia potrzeb personelu polskich placówek dyplomatycznych.

37.

B. Pers. 471/3/35.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Dębicki Kazimierz Roman, dyrektor Gabinetu Ministra w Min. Spr. Zagr. — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym R. P. przy Rządzie Królewsko-Jugosłowiańskim, z dniem 15 maja 1935 r.

Romer Tadeusz, radca ambasady w Ambasadzie R. P. przy Kwirynale w Rzymie — Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym R. P. przy Rządzie Republiki Portugalskiej, z dniem 1 kwietnia 1935 r.

ODWOŁANI DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

dr. Günther Władysław, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny R. P. przy Rządzie Królewsko-Jugosłowiańskim — ze stanowiska Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Rządzie Królewsko-Jugosłowiańskim, z dniem 15 maja 1935 r.

MIANOWANI:

dr. Battaglia Roman, radca w M. S. Z. — radcą Komisarjatu Generalnego R. P. w Gdańsku, z dniem 1 maja 1935 r.

Höpting Gustaw, referendarz w M. S. Z. — attaché konsularnym w Konsulacie Gen. R. P. w Ooplu, z dniem 1 maja 1935 r.

Kawalec Tadeusz, kpt. W. P. w dyspozycji M. S. Z. — prow. radcą w M. S. Z., z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Klotz Aleksander Alfons — radcą w M. S. Z. z dniem 15 kwietnia 1935 r.

Klotz Aleksander Alfons, radca w M. S. Z. — konsulem i kierownikiem Konsulatu R. P. w Morawskiej Ostrawie z dniem 16 maja 1935 r.

Łubieński Michał, radca w M. S. Z. — dyrektorem Gabinetu Ministra w M. S. Z. z dniem 15 kwietnia 1935 r.

Sakowski Juljusz, radca w M. S. Z. — konsulem w Konsulacie R. P. w Marsylji, z dniem 1 czerwca 1935 r. z równoczesnem anulowaniem powierzenia obowiązków sekretarza polskich członków Górnośląskiej Komisji Mieszanej i delegata w Komisji polubownej do spraw obywatelstwa w Katowicach.

Wszelaki Jan, radca w M. S. Z. — Radcą Ekonomicznym, z dniem 1 maja 1935 r.

Zawisza Aleksander, radca w M. S. Z. — radcą ambasady w Ambasadzie R. P. przy Kwirynale w Rzymie, z dniem 16 kwietnia 1935 r.

PRZESUNIĘCIE DATY NOMINACJI:

Iwaszkiewicza Jarosława, prow. I sekretarza poselstwa w Poselstwie R. P. w Kopenhadze — na stanowisko prow. I sekretarza poselstwa w Poselstwie R. P. w Brukseli, na dzień 1 czerwca 1935 r.

Sławińskiego Jana, prow. referendarza w M. S. Z. — na stanowisko prow. attaché konsularnego w Konsulacie Gen. R. P. w Lille, na dzień 1 maja 1935 r.

ODWOŁANI:

dr. Figlarewicz Aleksander, wicekonsul w Konsulacie Gen. R. P. w Opolu — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesną nominacją na referendarza, z dniem 30 kwietnia 1935 r.

Kobylański Tadeusz, radca poselstwa w Poselstwie R. P. w Bukareszcie — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesnym przydziałem do Wydziału Wschodniego (P. III.) i nominacją na radcę, z dniem 30 kwietnia 1935 r.

Malhomme Leon, konsul generalny w Konsulacie R. P. w Morawskiej Ostrawie — do Urzędu Centralnego M. S. Z., z dniem 16 maja 1935 r.

Miller Paweł, sekretarz konsularny z tyt. wicekonsula w Konsulacie R. P. w Marsylji — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesną nominacją na podreferendarza, z dniem 31 maja 1935 r.

Węcławowicz Otton, radca handlowy w Ambasadzie R. P. w Paryżu — do Urzędu Centralnego M. S. Z. z równoczesną nominacją na radcę, z dniem 31 maja 1935 r.

ANULOWANIE ODWOŁANIA:

Hoszarda Jerzego, referendarza w M. S. Z. — ze stanowiska sekretarza polskich członków Górnośląskiej Komisji Mieszanej oraz zastępcy delegata polskiego w Komisji Polubownej do spraw obywatelstwa w Katowicach.

PRZESUNIĘCIE TERMINU ODWOŁANIA D URZĘDU CENTRALNEGO M. S. Z.

dr. Rosickiego Stefana, konsula w Konsulacie R. P. w Rydze — na dzień 31 maja 1935 r.

Rzewuskiego Adama, radcy poselstwa i kierownika wydziału konsul. w Poselstwie R. P. w Sofji — na dzień 31maja 1935 r.

PRZYDZIELENI:

Bodeński Lesław, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału P. VI., z dniem 1 kwietnia 1935 r.

dr. Brzeziński Tadeusz, radca w M. S. Z. — do Wydziału P. III., z dniem 1 marca 1935 r.

Czarkowska Marja, sekretarz adm. w M. S. Z. — do Gabinetu Ministra, z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Czerwiński Ludomir, podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału A. II. z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Figlarewicz Aleksander, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału E. II. z dniem 1 maja 1935 r.

Głuski Stanisław, radca w M. S. Z. — do Wydziału P. III. z dniem 1 maja 1935 r.

Jeleński Konstanty, radca w M. S. Z. — do Wydziału P. II. z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Kraczkiewicz Karol, referendarz w M. S. Z. — do Gabinetu Ministra z dniem 1 maja 1935 r.

Krzyczkowska Helena, sekretarz administracyjny w M. S. Z. — do Wydziału E. I. z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Marlewski Józef, radca w M. S. Z. — do referatu morskiego w Wydziale Organizacyj Międzynarodowych (P. I.) z dniem 1 marca 1935 r.

Rosmański Stanisław, podreferendarz w M. S. Z. — do Wydziału E. II. z dniem 1 maja 1935 r. z równoczesnem anulowaniem przydziału do Wydziału A. II.

Szpakowska Natalja, pomocnik kanc. w M. S. Z. — do Wydziału Opieki Prawnej (E. III.) z dniem 13 marca 1935 r.

Unrug Michał, prow. radca w M. S. Z. — do Wydziału E. III. z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Wyszyński Zygmunt, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Prasowego (P. VI.) z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Załęski Maciej, referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Prasowego (P. VI.) z dniem 1 kwietnia 1935 r.

POWIERZONO KIEROWNICTWO:

Balińskiemu Stanisławowi, I prow. sekretarzowi poselstwa w Poselstwie R. P. w Kopenhadze — kierownictwo Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Kopenhadze z dniem 1 maja 1935 r.

ZWOLNIENIE Z ZAJMOWANEGO STANOWISKA:

Dębicki Kazimierz Roman, dyrektor Gabinetu Ministra w M. S. Z. — zwolniony z dniem 15 kwietnia 1935 r. ze stanowiska dyrektora Gabinetu Ministra w M. S. Z.

dr. Gruszka Sylwester, Radca Ekonomiczny w M. S. Z. — zwolniony z dniem 30 kwietnia 1935 r. z obowiązków Radcy Ekonomicznego w M. S. Z.

UDZIELONO URLOPU BEZPŁATNEGO:

Podhorskiej Henryce, pomocnikowi kancelaryjnemu w M. S. Z. — do dnia 30 kwietnia 1936 r.

PRZESUNIĘCIE DATY ROZPOCZĘCIA URLOPU BEZPŁATNEGO:

Karwickiej Elżbiety, sekretarza admin. w M. S. Z. — na dzień 1 kwietnia 1935 r.

ODWOŁANO Z URLOPU BEZPŁATNEGO:

Kotasa Rudolfa, pomocnika kanc. — z dniem 30 kwietnia 1935 r. z równoczesnym przydziałem do Wydziału Gospodarczego (A. III.).

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATTNY:

Czerkas Chodosowskiej Wiktorji, kier. kanc. w M. S. Z. — do dnia 30 kwietnia 1936 r.

Dobrowolskiej Alicji, sekretarzowi admin. — do dnia 30 kwietnia 1936 r.

Konarskiej Janinie, pomocnikowi kanc. — do dnia 31 marca 1936 r.

Łukasiewiczowi Krzysztofowi, sekretarzowi admin. — do dnia 31 marca 1936 r.

Maleszce Franciszkowi, pomocnikowi kanc. — do dnia 31 lipca 1936 r.

Marczewskiej Bronisławie, kierownikowi kanc. — do dnia 31 marca 1936 r.

Pieniężnemu Władysławowi, pomocnikowi kanc. — do dnia 30 czerwca 1936 r.

Raszykowi Leopoldowi, podreferendarzowi w M. S. Z. — do dnia 31 lipca 1936 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Kaczkowski Jan Paweł, radca w M. S. Z. — z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Zbyszewski Tytus, radca w M. S. Z. — z dniem 31 marca 1935 r.

ZMIANY ZARZĄDZONE POSTANOWIENIAMI INNYCH MINISTERSTW:

Ślósarczyk Antoni, kpt. dypl. — odwołany ze stanowiska attaché wojskowego przy Poselstwie R. P. w Tokio, z dniem 31 sierpnia 1935 r.

38.

PD-416h/ze zw/a/4.

ODZNACZENIA:

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 6 kwietnia 1935 roku udzielił następującym osobom zezwolenia na przyjęcie i noszenie orderów państw obcych:

Janowi Frylingowi, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego greckiego orderu Zbawiciela i Krzyża Komandorskiego portugalskiego orderu Chrystusa.

Władysławowi Zembrzuskiemu, sekretarzowi administracyjnemu, p. o. pracownika kontraktowego w Poselstwie R. P. w Sofji. — bułgarskiego Srebrnego Medala za Ratowanie Ginących, oraz Krzyża Oficerskiego bułgarskiego Orderu Narodowego Zasługi.

w z. Dyrektora Gabinetu Ministra
(—) *Seweryn Sokołowski*

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministerstwa Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 103.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Drukarnia Państwowa Nr 77051.